

Arrest

nr. 162 625 van 23 februari 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 15 februari 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 februari 2016.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 februari 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 februari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. LECLERC en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Istog en bezit u de Kosovaarse nationaliteit. Op 14 juni 2010 diende u uw eerste asielaanvraag in België in. U verklaarde Kosovo te hebben verlaten voor de problemen die u er ondervond ten gevolge van uw homoseksuele geaardheid en wegens de ziekte die uw moeder Z.T. (O.V. X) had. Op 29 november 2011 nam het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing omdat er geen geloof kon worden gehecht aan de door u beweerde problemen in Kosovo naar aanleiding van uw homoseksuele geaardheid.

Wat betreft de medische problemen van uw moeder oordeelde het Commissariaat-generaal dat deze problemen op zich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van de

Vluchtelingenconventie, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, of met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Op 6 maart 2012 werd deze weigeringsbeslissing integraal door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Op 7 januari 2016 diende u uw tweede asielaanvraag in. U verklaarde niet meer naar Kosovo te kunnen terugkeren omdat u er wordt bedreigd door een zekere Blerim M. met wie u in Kosovo reeds problemen kende. In Kosovo had u in 2010 al een eerste dreigmail gekregen van Blerim M. en van zijn vriend Adrian Shala en ook verschillende bedreigingen via sms. Jullie waren ook al eens verwickeld in een vechtpartij. De echte reden waarom jullie hadden gevochten, weet u niet, maar jullie behoren wel tot rivaliserende muziekgroepjes. Voorts haalde u nog aan dat uw vader Tafilaj B. (O.V. 6.642.160) bedreigingen heeft ontvangen van Mustafa (vader) en Sami (zoon) B.. Uw zus Blerina (O.V. 7.651.907) was immers beloofd aan de zoon van Sami B., maar zij heeft zich in België met iemand anders verloofd. U vreest als enige zoon van het gezin hierdoor ook problemen te zullen krijgen. Ten slotte vermeldt u nog een bloedvete die is ontstaan in de tijd van uw grootvader, maar hierover weet u eigenlijk niet veel. In België leerde u uw huidige vriendin, Nadja H., kennen met wie u zich verloofde.

Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u de volgende documenten neer: een dreigmail uit 2010 van scoorpien, volgens u de bijnaam van Adrian S.; een dreigmail uit 2010 van KaliqaniTV, volgens u Blerim M.; een facebookbericht van Blerim M. waarin hij u bedreigt, d.d. 2 januari 2016; een kopie van een attest in verband met de psychologische begeleiding van uw vriendin Nadje H. waarin wordt vermeld dat uw vriendin lijdt onder jullie scheiding; een kopie van een petitie waarin gevraagd wordt dat u in België zou kunnen blijven; een krantenartikel over de moord op twee broers in Shkodër (Albanië), die evenwel niets met uw familie te maken heeft, maar waarmee u wil aantonen dat deze personen geen bescherming kregen; en een kopie van de Belgische identiteitskaart van uw vriendin H. Nadja.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw tweede asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat uw algemene geloofwaardigheid danig op de helling staat doordat bij uw eerste asielaanvraag door de Belgische asielinstanties vastgesteld werd dat er aan de door u beweerde problemen naar aanleiding van uw homoseksuele geaardheid geen enkel geloof gehecht kon worden. Bij uw tweede asielaanvraag komt uw geloofwaardigheid zelfs nog verder op de helling te staan doordat u verklaart geen homoseksueel meer te kunnen zijn omdat u verloofd bent met een vrouw (CGVS, p. 5).

Wat betreft de door u in het kader van uw tweede asielaanvraag ingeroepen problemen met Blerim M. en met de familie B. (B.) dient vooreerst gewezen te worden op diverse elementen die de geloofwaardigheid van deze asielmotieven ondermijnen.

Zo repte u tijdens uw eerste asielaanvraag met geen woord over de problemen die u zou hebben gehad met Blerim in 2010, reeds voor u uw eerste asielaanvraag indiende. Uw verklaring waarom u toen niets heeft gezegd over de problemen met Blerim, met name dat alle e-mails die u in uw mailbox had in België weg waren (CGVS, p. 6, 12), is niet afdoende ter rechtvaardiging van uw nalaten die problemen ook maar enigszins te vermelden, temeer daar u bij uw eerste asielaanvraag op het Commissariaat-generaal wel andere problemen en bedreigingen via e-mail ter sprake bracht terwijl u deze mails evenmin neerlegde (CGVS 1e AA p. 27). Dat u nu alsnog enkele afprints van de dreigementen door Blerim neerlegt, kan uw geloofwaardigheid ter zake maar matig herstellen. Deze elektronisch verstuurd bedreigingen tonen op zich immers geenszins op objectieve wijze aan in welke precieze omstandigheden of door wie precies ze werden verstuurd.

Aangaande de problemen die uw vader heeft met de familie B. waardoor u bij terugkeer naar Kosovo ook problemen vreest te krijgen (CGVS, p. 10), dient te worden opgemerkt dat in het kader van de derde

asielaanvraag van uw vader door het Commissariaat-generaal werd besloten dat er slechts weinig geloof kon worden gehecht aan de problemen met de familie B.. De ongeloofwaardigheid van de problemen met de familie B. wordt nog versterkt door uw verklaringen. Hoewel u vreest eveneens problemen te zullen krijgen met de familie B., moest u bekennen niet zoveel te weten over die gebeurtenissen. Zo kon u geen enkel detail weergeven over de manier waarop uw vader werd bedreigd, maar volgens u was het via e-mail. Evenmin wist u welke bedreigingen er precies waren uitgesproken en of u zelf persoonlijk werd vermeld (CGVS, p. 11). Het feit dat u zo goed als niets kan vertellen over de bedreigingen van de familie B., tast ook wat u betreft de geloofwaardigheid van uw vrees ten aanzien van de B.'s aan.

Wat er ook van zij, zelfs al zou er aan de door u beweerde problemen met Blerim en zijn vrienden en met de familie B. – die tot de gemeenrechtelijke sfeer behoren - geloof gehecht kunnen worden, dan nog heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp en/of bescherming van de in Kosovo aanwezige autoriteiten. Immers, voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een asielzoeker, dient aangetoond te worden dat de asielzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te krijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u zich in verband met uw problemen met Blerim nooit heeft gericht tot de autoriteiten. U wilde de problemen zelf regelen zonder politie, want de politie in Kosovo zou zeker niet helpen. Gevraagd waarom dat dan wel was, moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 9). Indien u uw problemen niet bij de bevoegde instanties aangeeft, kunnen ze hiertegen echter vanzelfsprekend niet optreden. Wat betreft eventuele toekomstige problemen met Blerim of met de familie B. bij terugkeer naar Kosovo verklaarde u dat de politie u onmogelijk 24 uur op 24 uur kan beschermen (CGVS, p. 10, 12). Bescherming houdt echter niet in dat u een agent voor uw lijfbehoud en persoonlijke individuele bescherming wordt toegewezen, maar wel dat de personen die u belagen eventueel worden gearresteerd en vervolgd. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Hieraan kan nog worden toegevoegd dat uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gesteld, ze op afdoende wijze actie onderneemt. Niettegenstaande de politie moeite heeft met het bestrijden van complexe misdaden, wat volgens de Europese Commissie te wijten is aan een zwakke informatiegestuurde politiezorg, oordeelt de Europese Commissie dat de onderzoekscapaciteit van de politie over het algemeen goed is. Voor alle etnische groepen worden de wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging gegarandeerd. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie en los van enige inmenging behandeld. Eveneens besteedt de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo" speciale aandacht aan het creëren van een veiliger leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren. Tot slot dient gewezen te worden op de mogelijkheden die elke burger in Kosovo heeft om klacht in te dienen in geval van een ongeoorloofd politieoptreden. Dit kan bij de Kosovaarse politie, het politie-inspectoraat van Kosovo, de ombudsman en de OSCE. Dergelijke klachten hebben reeds geleid arrestaties, schorsingen en overplaatsingen. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

In verband met de bloedvete die stamt uit de tijd van uw grootvader en waar u volgens uw verklaringen nog steeds in gevisieerd zou worden (CGVS, p. 12), dient vastgesteld te worden dat bij de eerste asielaanvraag van uw vader, die deze vete toen reeds aanhaalde, besloten werd dat deze bezwaarlijk als directe vluchtaanleiding in aanmerking genomen kon worden. Bij uw vaders derde asielaanvraag, waar hij de vete andermaal aanhaalde, werd er door de asielinstanties op gewezen dat er geen geloof gehecht kon worden aan de bedreigingen die hij zou hebben gekregen in het kader van deze bloedvete. Ook op basis van uw verklaringen kan geenszins besloten worden tot het bestaan van een nog steeds actuele vete waarbij uw familie bedreigd zou worden. Zo kan u werkelijk niets vertellen over de bloedvete, zelfs de naam niet van de familie door wie uw familie gevisieerd zou worden. Van iemand die vreest vermoord te worden door een bepaalde familie kan toch op zijn minst verwacht worden dat hij de naam van die familie kent. Evenmin kan u een gedetailleerde uitleg geven over de omstandigheden van het ontstaan van de vete noch over eventuele verzoeningspogingen (CGVS, p.12-13). Gelet op voorgaande brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van

artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het Commissariaat-generaal over dergelijke elementen.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

De documenten die u neerlegt doen geen afbreuk aan bovenstaande appreciatie. De dreigberichten kwamen hierboven al aan bod. Inzake het krantenartikel over de moord op twee broers, waarmee u wenst duidelijk te maken dat er geen bescherming is voor wie in bloedwraak verkeert (CGVS, p. 12), bent u er niet in geslaagd een verband aan te tonen met uw individuele en persoonlijke situatie, temeer daar uw verklaringen over het feit dat uw familie actueel in een bloedvete zou verkeren niet geloofwaardig zijn (zie supra) en dit artikel handelt over Shkodër (Albanië) en aldus niet dienstig is voor de beoordeling van de beschermingsmogelijkheden in Kosovo. Wat betreft de kopies van het attest aangaande de psychologische begeleiding van uw vriendin, van haar identiteitskaart en van de petitie, waarmee u wil aantonen dat u hier in België geïntegreerd bent en een vriendin heeft (CGVS, p. 7-8), dient te worden opgemerkt dat dergelijke motieven op zich helemaal niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming. Een beslissing tot erkenning als vluchteling of een toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut kan niet worden genomen op grond van de vaststelling van een langdurig verblijf en integratie in België. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is enkel bevoegd uw eventueel risico bij een terugkeer naar uw land van herkomst te beoordelen. Voor de beoordeling van dit risico zijn voorgaande motieven niet relevant. Indien u een langdurig verblijf en een goede integratie wenst op te werpen als element voor het verkrijgen van een verblijfsvergunning moet u zich, volgens de in de Vreemdelingenwet voorziene procedure, wenden tot de bevoegde overheidsinstanties.

Hier kan tot slot nog aan worden toegevoegd dat het feit dat aan uw zus Besarta (O.V. 6.642.151) de vluchtelingenstatus werd toegekend geen afbreuk doet aan bovenstaande beslissing. Er dient immers aangestipt te worden dat elke asielaanvraag op individuele merites beoordeeld wordt.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het Commissariaat-generaal merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het Commissariaat-generaal bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het Commissariaat-generaal er op dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande vastgesteld heeft dat alle verblijfsprocedures waarvoor de Dienst Vreemdelingenzaken verantwoordelijk is werden afgewezen en er geen schending van artikel 3 EVRM werd aangetoond.

Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet, aangezien u zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 en 74/9 bevindt of ter beschikking bent gesteld van de regering.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing geen schorsend beroep kan worden ingediend aangezien u zich in een situatie bevindt zoals vermeld in artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert als kritiek op de bestreden beslissing het volgende aan:

- inzake zijn vroeger aangevoerde homoseksualiteit, dat personen biseksueel kunnen zijn en kunnen evolueren in de tijd;
- inzake de dreigmails, dat zijn problemen te maken hebben met artistieke activiteiten en rivaliteiten binnen het milieu van homoseksuele muziekgroepjes en dat zijn problemen actueel zijn;
- inzake de problemen met de familie B., dat deze problemen ernstig zijn en dat zijn zus omwille van deze problemen werd erkend;
- inzake bescherming in Kosovo, dat deze bescherming niet zeker is en dat het asiel voor zijn zus aantoonde dat er een probleem is; de algemene informatie inzake de werking van de politie is niet van toepassing op verzoekers zaak;
- inzake de erkenning van zijn zuster : *“Het is niet coherent te zegen wij hebben besloten in de zaak B.T. dat da geen geloofwaardigheid is en in de zaak B.T. dit is en individuele merit. Deze behandeling van de zaak is en discriminatie.”*

2.1.2. Ter terechtzitting legt verzoeker vijf foto's neer van een deur waarin zich kogelgaten bevinden. Verzoeker legt deze foto's neer samen met een nota (*in casu: de herneming van het verzoekschrift met een paragraaf toegevoegd inzake dit 'nieuw element'*). De foto's tonen aan dat in Kosovo op de ingang deur van het huis van verzoekers vader werd geschoten.

2.2.1. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”*

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de

asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

2.2.2. Inzake verzoekers homoseksualiteit werd reeds geoordeeld dat deze geaardheid niet geloofwaardig werd aangebracht. Ter terechtzitting verklaart verzoeker, ondervraagd overeenkomstig artikel 14 PR RvV, dat hij geen homoseksueel meer is. Waar aangenomen kan worden dat de ontdekking van de geaardheid kan leiden tot twijfels en periodes van zelfonderzoek, moet ook worden vastgesteld dat men niet plots en door externe omstandigheden wijzigt van seksuele geaardheid aangezien dit een intrinsiek aan de persoonlijkheid verbonden element is. Verzoekers verklaring dat hij geen homoseksueel meer is, bevestigt de initiële ongeloofwaardigheid van zijn eerste asielaanvraag en werpt vanzelfsprekend een smet op de geloofwaardigheid van de elementen die hij thans aanvoert bij zijn tweede asielaanvraag.

Waar verzoeker zijn probleem koppelt aan het bestaan van “homoseksuele muziekgroepjes”, wordt vastgesteld dat dit op geen enkele wijze wordt ondersteund door enig concreet bewijs van het bestaan van “homoseksuele muziekgroepjes” waarmee verzoeker in contact zou staan.

Inzake de e-mails die voorgelegd worden om zijn problemen met Blerim aan te tonen blijkt dat hij zich bedient van een e-mail die hij reeds ontving in 2010. Terecht werd geoordeeld dat dit bezwaarlijk als een dienstig nieuw element kan worden aangevoerd. Ook andere elektronische berichten kunnen niet aangenomen als een nuttig nieuw element aangezien deze berichten door eender welke derde op verzoek kunnen worden geschreven.

Verzoeker toont niet concreet aan op welke wijze de erkenning van zijn zuster als vluchteling in zijn hoofde kan leiden tot een gegronde vrees voor vervolging. De erkenning van zijn zuster was omwille van reden die haar persoon betreffen.

Verzoeker weerlegt niet op nuttige wijze de motivering inzake de beschermingsmogelijkheden die in Kosovo via de autoriteiten mogelijk zijn.

De bestreden beslissing stelt dan ook terecht:

“Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat uw algemene geloofwaardigheid danig op de helling staat doordat bij uw eerste asielaanvraag door de Belgische asielinstanties vastgesteld werd dat er aan de door u beweerde problemen naar aanleiding van uw homoseksuele geaardheid geen enkel geloof gehecht kon worden. Bij uw tweede asielaanvraag komt uw geloofwaardigheid zelfs nog verder op de helling te staan doordat u verklaart geen homoseksueel meer te kunnen zijn omdat u verloofd bent met een vrouw (CGVS, p. 5).

Wat betreft de door u in het kader van uw tweede asielaanvraag ingeroepen problemen met Blerim M. en met de familie B. (B.) dient vooreerst gewezen te worden op diverse elementen die de geloofwaardigheid van deze asielmotieven ondermijnen.

Zo repte u tijdens uw eerste asielaanvraag met geen woord over de problemen die u zou hebben gehad met Blerim in 2010, reeds voor u uw eerste asielaanvraag indiende.

Uw verklaring waarom u toen niets heeft gezegd over de problemen met Blerim, met name dat alle e-mails die u in uw mailbox had in België weg waren (CGVS, p. 6, 12), is niet afdoende ter rechtvaardiging van uw nalaten die problemen ook maar enigszins te vermelden, temeer daar u bij uw eerste asielaanvraag op het Commissariaat-generaal wel andere problemen en bedreigingen via e-mail ter sprake bracht terwijl u deze mails evenmin neerlegde (CGVS 1e AA p. 27). Dat u nu alsnog enkele afprints van de dreigementen door Blerim neerlegt, kan uw geloofwaardigheid ter zake maar

matig herstellen. Deze elektronisch verstuurde bedreigingen tonen op zich immers geenszins op objectieve wijze aan in welke precieze omstandigheden of door wie precies ze werden verstuurd.

Aangaande de problemen die uw vader heeft met de familie B. waardoor u bij terugkeer naar Kosovo ook problemen vreest te krijgen (CGVS, p. 10), dient te worden opgemerkt dat in het kader van de derde asielaanvraag van uw vader door het Commissariaat-generaal werd besloten dat er slechts weinig geloof kon worden gehecht aan de problemen met de familie B.. De ongeloofwaardigheid van de problemen met de familie B. wordt nog versterkt door uw verklaringen. Hoewel u vreest eveneens problemen te zullen krijgen met de familie B., moest u bekennen niet zoveel te weten over die gebeurtenissen. Zo kon u geen enkel detail weergeven over de manier waarop uw vader werd bedreigd, maar volgens u was het via e-mail. Evenmin wist u welke bedreigingen er precies waren uitgesproken en of u zelf persoonlijk werd vermeld (CGVS, p. 11). Het feit dat u zo goed als niets kan vertellen over de bedreigingen van de familie B., tast ook wat u betreft de geloofwaardigheid van uw vrees ten aanzien van de B.'s aan.

Wat er ook van zij, zelfs al zou er aan de door u beweerde problemen met Blerim en zijn vrienden en met de familie B. – die tot de gemeenrechtelijke sfeer behoren - geloof gehecht kunnen worden, dan nog heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp en/of bescherming van de in Kosovo aanwezige autoriteiten. Immers, voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een asielzoeker, dient aangetoond te worden dat de asielzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te krijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u zich in verband met uw problemen met Blerim nooit heeft gericht tot de autoriteiten. U wilde de problemen zelf regelen zonder politie, want de politie in Kosovo zou zeker niet helpen. Gevraagd waarom dat dan wel was, moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 9). Indien u uw problemen niet bij de bevoegde instanties aangeeft, kunnen ze hiertegen echter vanzelfsprekend niet optreden. Wat betreft eventuele toekomstige problemen met Blerim of met de familie B. bij terugkeer naar Kosovo verklaarde u dat de politie u onmogelijk 24 uur op 24 uur kan beschermen (CGVS, p. 10, 12). Bescherming houdt echter niet in dat u een agent voor uw lijfbehoud en persoonlijke individuele bescherming wordt toegewezen, maar wel dat de personen die u belagen eventueel worden gearresteerd en vervolgd. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Hieraan kan nog worden toegevoegd dat uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gesteld, ze op afdoende wijze actie onderneemt. Niettegenstaande de politie moeite heeft met het bestrijden van complexe misdaden, wat volgens de Europese Commissie te wijten is aan een zwakke informatiegestuurde politiezorg, oordeelt de Europese Commissie dat de onderzoekscapaciteit van de politie over het algemeen goed is. Voor alle etnische groepen worden de wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging gegarandeerd. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie en los van enige inmenging behandeld. Eveneens besteedt de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo" speciale aandacht aan het creëren van een veiliger leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren. Tot slot dient gewezen te worden op de mogelijkheden die elke burger in Kosovo heeft om klacht in te dienen in geval van een ongeoorloofd politieoptreden. Dit kan bij de Kosovaarse politie, het politie-inspectoraat van Kosovo, de ombudsman en de OSCE. Dergelijke klachten hebben reeds geleid arrestaties, schorsingen en overplaatsingen. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

In verband met de bloedvete die stamt uit de tijd van uw grootvader en waar u volgens uw verklaringen nog steeds in gevisieerd zou worden (CGVS, p. 12), dient vastgesteld te worden dat bij de eerste asielaanvraag van uw vader, die deze vete toen reeds aanhaalde, besloten werd dat deze bezwaarlijk als directe vluchtaanleiding in aanmerking genomen kon worden. Bij uw vaders derde asielaanvraag, waar hij de vete andermaal aanhaalde, werd er door de asielinstanties op gewezen dat er geen geloof gehecht kon worden aan de bedreigingen die hij zou hebben gekregen in het kader van deze bloedvete. Ook op basis van uw verklaringen kan geenszins besloten worden tot het bestaan van een nog steeds

actuele vete waarbij uw familie bedreigd zou worden. Zo kan u werkelijk niets vertellen over de bloedvete, zelfs de naam niet van de familie door wie uw familie geviseerd zou worden. Van iemand die vreest vermoord te worden door een bepaalde familie kan toch op zijn minst verwacht worden dat hij de naam van die familie kent. Evenmin kan u een gedetailleerde uitleg geven over de omstandigheden van het ontstaan van de vete noch over eventuele verzoeningspogingen (CGVS, p.12-13)."

De voorlegging ter terechtzitting van foto's van een deur met kogelgaten kan bezwaarlijk leiden tot een andere oordeelsvorming. Deze foto's kunnen eender welke deur betreffen en ze tonen geenszins aan waar of wiens deur dit zou kunnen betreffen.

Gelet op het geheel van wat voorafgaat treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

2.2.3. Verder wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld als volgt:

"Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het Commissariaat-generaal er op dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande vastgesteld heeft dat alle verblijfsprocedures waarvoor de Dienst Vreemdelingenzaken verantwoordelijk is werden afgewezen en er geen schending van artikel 3 EVRM werd aangetoond.

Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel."

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig februari tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS